

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
המסית - זה הדיוט.																						■	מ	סו.	
והמסית את ההדיוט.																							■	טז.	
אמר: יש יראה במקום פלוני, כך אוכלת, כך שותה, כך מטיבה, כך מריעה.																							■	טז.	
כל חייבי מיתות שבתורה אין מכמינין עליהם, חוץ מזו.																							■	טז.	
אמר לשנים - הן עדיו, ומביאין אותו לבית דין, וסוקלין אותו. אמר לאחד, הוא אומר: יש לי חבירים רוצים בכך. אם היה ערום ואינו יכול לדבר בפניהם - מכמינין לו עדים אחורי הגדר, והוא אומר לו: אמור מה שאמרת ביחוד והלה אומר לו. והוא אומר לו: היאך נניח את אלהינו שבשמים ונלך ונעבוד עצים ואבנים? אם חוזר בו - הרי זה מטוב, ואם אמר כך היא חובתנו, כך יפה לנו - העומדין מאחורי הגדר מביאין אותו לבית דין, וסוקלין אותו.																							◇	טז.	
האומר אעבוד, אלך ואעבוד, נלך ונעבוד, אזבח, אלך ואזבח, נלך ונזבח, אקטיר, אלך ואקטיר, נלך ונקטיר, אנסך, אלך ואנסך, - נלך וננסך, אשתחווה, אלך ואשתחווה, נלך ונשתחווה.																							■	טז.	
המסית - זה הדיוט																							■	טז.	
טעמא - דהדיוט, הא נביא - בחנק.																							◇	טז.	
והמסית את ההדיוט.																							■	טז.	
טעמא דיחיד, הא רבים - בחנק.																							◇	טז.	
מתניתין מני?																							^	טז.	
רבי שמעון היא																							!	◇	טז.
נביא שהדיח - בסקילה	דתניא: [רבנן]																						■	◇	טז.
בחנק.	רבי שמעון:																						■	◇	טז.
מדיחי עיר הנדחת - בסקילה	[רבנן]																						■	◇	טז.
בחנק.	רבי שמעון:																						■	◇	טז.
המדיח - זה האומר נלך ונעבוד עבודה זרה	אימא סיפא:																						?	◇	טז.
מדיחי עיר הנדחת שנו.	ואמר רב יהודה אמר רב:																						■	◇	טז.
אתאן לרבנן																							?	◇	טז.
רישא רבי שמעון וסיפא רבנן.																							?	◇	טז.
כולה רבנן היא, ולא זו אף זו קתני.	רבינא:																						!	◇	טז.
כי קתני מסית זה הדיוט - להכמנה.	רב פפא:																						!	◇	טז.
ושאר כל חייבי מיתות שבתורה אין מכמינין עליהן, חוץ מזו.	דתניא:																						■	◇	טז.
כיצד עושין לול? מדליקין לו את הנר בבית הפנימי, ומושיבין לו עדים בבית החיצון, כדי שיהו הן רואין אותו ושומעין את קולו, והוא אינו רואה אותן. והלה אומר לו: אמור מה שאמרת לי ביחוד והוא אומר לו. והלה אומר לו: היאך נניח את אלהינו שבשמים ונעבוד עבודה זרה? אם חוזר בו - מטוב, ואם אמר כך היא חובתנו וכך יפה לנו - העדים ששומעין מבחוץ מביאין אותו לבית דין, וסוקלין אותו.																							■	!	טז.
המדיח - זה האומר נלך ונעבוד עבודה זרה.																							■	מ	טז.
המכשף, העושה מעשה - חייב, ולא האוחז את העינים.																							■	טז.	
שנים לוקטין קשואין, אחד לוקט פטור, ואחד לוקט חייב העושה מעשה - חייב, האוחז את העינים פטור.	רבי עקיבא אומר משום רבי יהושע:																						■	◇	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מדיחי עיר הנדחת שנו כאן.	רב יהודה אמר רב:										■	ג
המכשף זה העושה מעשה וכו'.											■	<
מכשפה - אחד האיש ואחד האשה. אם כן מה תלמוד לומר מכשפה - מפני שרוב נשים מצויות בכשפים.	תנו רבנן:										■	ג
מיתתן במה?											^	◇
נאמר כאן (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה, ונאמר להלן (דברים כ') לא תחיה כל נשמה, מה להלן בסייף - אף כאן בסייף.	רבי יוסי הגלילי:										!	◇
נאמר כאן מכשפה לא תחיה ונאמר להלן (שמות י"ט) אם בהמה אם איש לא יחיה, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.	רבי עקיבא:										!	◇
אני דנתי לא תחיה מלא תחיה ואתה דנת לא תחיה מלא יחיה	אמר לו רבי יוסי:										?	◇
אני דנתי ישראל מישראל, שריבה בהן הכתוב מיתות הרבה, ואתה דנת ישראל מנכרים, שלא ריבה בהן הכתוב אלא מיתה אחת.	אמר לו רבי עקיבא:										!	◇
נאמר (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה, ונאמר (שמות כ"ב) כל שכב עם בהמה מות יומת, שמכו ענין לו מה שוכב עם בהמה בסקילה - אף מכשף בסקילה.	בן עזאי:										!	◇
וכי מפני שמכוכו ענין לו נוציא לזה בסקילה?	אמר לו רבי יהודה:										?	ג
אלא, אוב וידעוני בכלל מכשפים היו, ולמה יצאו - להקיש עליהן ולומר לך: מה אוב וידעוני בסקילה - אף מכשף בסקילה.	[רבי יהודה]										!	◇
לרבי יהודה נמי, ליהו אוב וידעוני שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין											?	ג
עדא אמרה, קסבר רבי יהודה שני כתובין הבאין כאחד מלמדין.	רבי זכריה:										!	◇
למה נקרא שמן כשפים - שמכחישין פמליא של מעלה.	רבי יוחנן:										■	ג
(דברים ד') אין עוד מלבדו, אמר רבי חנינא: אפילו לדבר כשפים.	[רבי חנינא]										■	◇
ההיא איתתא דהות קא מהדרא למשקל עפרא מתותי כרעיה דרבי חנינא.											○	◇
אמר לה: אי מסתייעת - זילי עבידי, אין עוד מלבדו כתיב.											○	ג
איני											?	ג
למה נקרא שמן כשפים - שמכחישין פמליא של מעלה	והאמר רבי יוחנן:										■	?
שאני רבי חנינא דנפיש זכותיה.											!	◇
בלטיהם - אלו מעשה שדים, בלטהיהם - אלו מעשה כשפים, וכן הוא אומר (שמות ח') ואת להט החרב המתהפכת.	רבי איבו בר נגרי אמר רבי חייא בר אבא:										■	◇
דקפיד אמנא - שד, דלא קפיד אמנא - כשפים.	אביי:										■	◇
הלכות כשפים כהלכות שבת, יש מהן בסקילה, ויש מהן פטור אבל אסור, ויש מהן מותר לכתחלה. העושה מעשה - בסקילה, האוחז את העינים - פטור אבל אסור, מותר לכתחלה - כדרב חנינא רב אושעיא - כל מעלי שבתא הוו עסקי בהלכות יצירה, ומיברי להו עיגלא תילתא ואכלי ליה.	אביי:										■	◇
חזינא ליה לאבוה דקרנא דנפיץ ושדי כריכי דשיראי מנחיריה.	רב אשי:										○	ג
(שמות ח') ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא אמר רבי אליעזר: מיכן שאין השד יכול לבראות בריה פחות מכשעורה.	[רבי אליעזר]										■	◇
האלהים אפילו כגמלא נמי לא מצי ברי, האי - מיכניף ליה, והאי - לא מיכניף ליה.	רב פפא:										■	◇
לדידי חזי לי ההוא טייעא דסקליה לספסירא וגיידיה לגמלא וטרף ליה בטבלא, וקם.	רב לרבי חייא:										○	◇
לבתר הכי דם ופרתא מי הואי? אלא ההיא אחיות עינים הוה.	אמר ליה: [רבי חייא]										■	ג
זעירי איקלע לאלכסנדראי של מצרים, זבן חמרא. כי מטא לאשקוייה מיא - פשר, וקם גמלא דוסקניתא.	[זעירי]										○	◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אמרו ליה: אי לאו זעירי את - לא הוה מהדרינן לך, מי איכא דובין מידי הכא ולא בדיק ליה אמיא?												○		סד:		
ינאי איקלע ליהווא אושפיזא, אמר להו: אשקין מיא													○	◇	סד:	
קריבו שתיתא.													○		סד:	
חזא דקא מרחשן שפוותה, שדא פורתא מיניה, הוּו עקריב.													○	◇	סד:	
אמר להו: אנא שתאי מדידכו, אתון נמי שתו מדידי.													○		סד:	
אשקויה - הואי חמרא, רכבה, סליק לשוקא.													○	◇	סד:	
אתא חברתה פשרה לה, חויה דרכיב וקאי אאיתתא בשוקא.													○		סד:	
(שמות ח') ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים, אמר רבי אלעזר: צפרדע אחת היתה, השריצה ומלאה כל ארץ מצרים.	[רבי אלעזר]													■	◇	סד:
כתנאי:														■		סד:
צפרדע אחת היתה, ומלאה כל ארץ מצרים.	רבי עקיבא:													■	◇	סד:
עקיבא, מה לך אצל הגדה? כלה מדברותיך ולך אצל נגעים ואהלות, צפרדע אחת היתה, שרקה להם והם באו.	אמר לו רבי אלעזר בן עזריה:													■	◇	סד:
אמר רבי עקיבא כו'.														■	<	סד: